

det „duer ikke at træffe Foranstaltninger for at sikke sig Fremtiden, naar man ikke klart og tydeligt stiller sig for Die, hvorfra Faren kommer, og hvor Frelsen kan søges, og det er efter min Mening, som jeg har tilladt mig at udtale, kun i et sælles nordist Forsvarsforbund.“ I gjennem dette, tror jeg, at man kommer til et Forsvar af Indløbene til Sundet, hvorved man ikke behøver noget direkte Forsvar af Kjøbenhavn, og et Forsvar for Kjøbenhavn til Lands, hvortil jeg heller ikke behøves, i alt Fald permanente, Fæstningsværker; og i den Henseende er jeg saa heldig at være enig med Regjeringen, i alt Fald med den daværende Krigs- og Marineminister, som den 30te Mai 1866 skriver til den den Gang nedsatte Forsvarskommission, at: „et Angreb af en fjendtlig Hær paa Sjælland maa vist nok bedst forudsættes indbegaaet ved en Kamp i aaben Mark,“ og at han derfor ikke kunde tilraade Kjøbenhavn „dækket ved Befæstninger mod Landsiden.“ Jeg er gaaet noget mere ind paa disse almindelige Bemærkninger, fordi jeg tror, at det ligesom ligger i Luften, at man let kommer til at fremdrage Slikt i et Dieblit, da den udenlandske Politikk vækker megen Opmærksomhed, og da det maasse kunde stille sig saaledes, at et nordist Forsvarsforbund ikke alene var en Mulighed, men endog saa en Mulighed, der kunde ligge meget nær. Ja, maasse endog saa det heldige Dieblit kunde komme, at det var muligt at faae ikke alene et nordist Forsvarsforbund i Stand, men at faae et neutraliseret Forbund garanteret, — hvorom jeg en Gang tidligere har udviklet min Mening, og som jeg maasse ogsaa vil komme til igjen, om end paa et andet Sted. — Dernæst skal jeg gaa over til et andet tilsyneladende meget ubetydeligt Forslag, men som dog er af den Natur, at det ligner „et Tilfælde, der ser ud som en Tanke,“ og det er Forslaget angaaende Overflytningen af nogle Træmagasiner fra Fredericia til Kjøbenhavn. Denne Sag forekommer mig at henge sammen med et meget større Spørgsmaal, nemlig med Forsvarsplanen for Danmark. Man er saa tilbøielig til at tale om Forsvarsplanen, som om vi ingen havde, som om det gik ud paa at søge en saadan; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi i dette Dieblit have en Forsvarsplan. Vi have nemlig den Forsvarsplan, som er nedlagt i den nugældende Hærløve og yderligere udviklet i dens Motiver, og denne Forsvarsplan hviler i sin dybere Grund paa Forsvarskommissionens Arbejder af 1866; det maa være mig tilladt at henvise til den og oplæse blot to Linier, hvor det hedder: det, det gjælder om, er hurtigt at kunne samle „et kampdygtigt og af alle Vaabenarter sammenfat Armeekorps paa hver Side af Beltet“. Jeg veed vel, at den senere Forsvarskommission af 1872 er kommen bort derfra, og paa Grundlag af denne sidste Forsvarskommissionens Arbejder har man senere bygget den Forsvarsplan, der har

foreligget Rigsdagen. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa en Udvikling deraf; jeg staaer bestemt paa det tidligere Standpunkt og tror i ethvert Tilfælde, at, saa længe vi ikke have nogen anden Forsvarsplan, saa længe endnu Hærløven af 1867 og de øvrige militære Love ere gjældende, maa vi bygge paa Grundlaget af 1866; men dertil hører, at man har de tilstrækkelige Magasiner og øvrige Krigsfornödenheder paa begge Sider af Store Belt, og dertil hører blandt Andet ogsaa det, at man ikke nedlægger f. Ex. Kastellet i Fredericia; saa vidt jeg veed, er det der, at disse Træmagasiner staa. Grunden til, at man ønsker disse Træmagasiner overførte hertil Byen, er, saa vidt jeg forstod den meget ærede Ordfører, den, at man ønsker at bruge dem til dermed at beskytte nogle gamle Kanoner, som findes her i Kjøbenhavn (Ordføreren: Det er det gamle Feltartilleri). Ja, jeg ønsker gjerne, at de gamle Kanoner kunne blive beskyttede, men dette kan vel ogsaa ske paa anden Maade end netop derved, at Beskyttelsen kommer ovre fra Fredericia. Naturligvis er det i sin Orden, at disse Træmagasiner benyttes dertil, hvis de ikke ere til nogen Nytte i Fredericia. Den ærede Ordfører har sagt, ligesom vi ogsaa hørte udtale fra Ministerbordet, at der slet ingen Brug var for disse Magasiner derovre, ja, det er jo muligt, at der i Dieblittet ikke er Brug for dem derovre; men jeg tillader mig at tro, at disse Træmagasiner kunne komme til stor Nytte i Fredericia, og dette hænger sammen med hele Forsvarsspørgsmaalet. I Tilfælde af en Krig, hvor en Fjende falder ind i Sylland, anser jeg Fredericia som et meget vigtigt Punkt, i alt Fald som et Brohoved, naar det gjælder om at overføre fra Sylland vort Materiel og vore Tropper til Fyn, og det er ikke tilstrækkeligt at have et Transportfartøj liggende f. Ex. i Fredericia Havn, som ligger udenfor Kastellet, thi det vil ikke kunne tage det Hele; det kan være nødvendigt at forsvare sig i selve Fredericia, og selv om man ikke vil bruge de gamle Bolde, som dog altid yde nogen Modstandsevne, saa maa man kunne være belavet paa at kunne yde et Forsvar fra Kastellet; det er jo Statens Grund endnu, og saa længe der ikke er taget nogen endelig Beslutning om Nedlæggelsen, tror jeg, at det er for tidligt at flytte Noget derfra, som kan gjøre Nytte der i paafølgende Tilfælde, og det er aabenbart, at disse Træskure der kunne gjøre stor Nytte til deri at bevare Materiellet fra Sylland, som man skal overføre, og ogsaa til at give Dækning for de Tropper, som findes der under Forsvaret. Disse Træmagasiner ere, saa vidt jeg veed, af meget godt Materiale, og for saa vidt kan det godt betale sig at bruge dem. Der kan ikke være Noget i Veien for at bryde dem ned og bruge dem igjen; men det er et Spørgsmaal, om det kan betale sig at gaa denne Vej, naar man tager Hensyn til Omkostningerne ved at nedbryde dem, overføre